

РЕШЕНИЕ

№ 2370

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно наказателно дело № 20211110211695 по описа за 2021 година

при участието на секретаря *Даринка Цанева*, след като разгледа докладваното от *съдията н. а. х. дело № 11695* по описа на СРС за 2021 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д - чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на В. Н. М. срещу Наказателно постановление (НП) № 42-0001672 от 05.07.2021 г., издадено от Ч.А.К. - Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) - София, с което на жалбоподателя на В. Н. М. основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закон за автомобилните превози (ЗАвПр) е наложено административно наказание „Глоба“, в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвПр е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр.

В жалбата от В. М. се твърди, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон, поради което и се иска съдът да отмени същото.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, жалбоподателят В. Н. М., уведомен, не се явява, като същият се представлява от адв. П.Й. от АК – Плевен, редовно упълномощен, който пледира съдът да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния закон по изложените в жалбата

съображения, като претендира и присъждане на разноски за адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна – Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) - София, редовно призована, не се явява и не изпраща представител. Взема становище по същество на делото в съпроводителното писмо към административнонаказателната преписка, с искане атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че бъде направено искане за присъждане на такова.

След анализа на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 10.02.2021 г., вечерта, свидетелят М. Ч., заедно със Д.А. се намирали в района на ж.к Драгалевци /хотел Еди/ и решили да се придвижат до района на храм паметник „Александър Невски“ с такси, което поръчали чрез мобилното приложение „Максим“, като са получили съобщение, че ще бъдат взети от автомобил BMW 120Д с регистрационен номер ****, цвят - черен. Цената на превоза била посочена още при поръчката чрез мобилното приложение. За извършване на превоза се отзовал жалбоподателят В. Н. М., който пристигнал със собствения си лек автомобил марка BMW 120 Д с рег. № ****, от категория М1, който не бил обозначен като таксиметров. Жалбоподателят В. Н. М. качил пътниците и се отправил към храм паметник „Александър Невски“, като след приключване на превоза свидетелят М. Ч. и Д.А. се разбрали да заплатят на М. сумата от 10,00 лева.

По същото време и на същото място се извършвала съвместна проверка от служители на Министерството на вътрешните работи и на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София, сред които и свидетелят Б. Н. – инспектор в РД „Автомобилна администрация“ – София, Р.И., Ю.Б. и Н.П.С.. Около 22:45 часа, на 10.02.2021 г., в гр. София, проверяващите установили пред храм паметник Александър, че жалбоподателят В. Н. М. управлявал горепосочения лек автомобил с двамата пътници в него, поради което го спрели за проверка. Контролните органи изискали документи във връзка с осъществяването на таксиметров превоз. В хода на проверката, след снемането на писмени обяснения на свидетелят М. Ч. и Д.А., било констатирано, че жалбоподателят М. е извършил таксиметров превоз на двамата пътници срещу уговорка за заплащане на сума от 10,00 лева. Проверяващите приели, че водачът М. е извършил таксиметровия превоз на двамата пътници, управлявайки собствения си лек автомобил марка BMW 120 Д с рег. № ВН2002АК, който не бил вписан в удостоверение за регистрация на таксиметров превоз на пътници и за който нямало издадено разрешение от съответната община.

Въз основа на установеното при извършената проверка свидетелят Б. Н.,

на длъжност „инспектор“ при РД „АА“ - София, съставил против жалбоподателя АУАН Серия А-2020, бл. № 286104 от 10.02.2021 г. за извършения на 10.02.2021 г., в гр. София на площад Свети Александър Невски пред храм паметник Свети Александър Невски административно нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и на двама свидетели - очевидци, бил подписан от последните и от актосъставителя, като екземпляр от акта бил връчен на нарушителя, който вписал, че има възражения относно констатираните нарушения и ще ги представи в писмен вид. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения срещу АУАН, съдържащи доводи, идентични на тези в жалбата.

Въз основа на така съставения АУАН Серия А-2020, бл. № 286104 от 10.02.2021 г. било издадено обжалваното наказателно постановление № 42-0001672 от 05.07.2021 г. от директора на РД „АА“ - София, с което на жалбоподателя В. Н. М. на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвПр били наложени две административни наказания „глоба“, всяко от които в размер на 2 000 лева, за две административни нарушения на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр. На 22.07.2021 г. атакуваното НП било връчено на жалбоподателя, като на 23.07.2021 г. при административнонаказващия орган постъпила жалбата срещу наказателното постановление.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства - показанията на свидетелите Б. Н. и М. Ч., длъжностна характеристика на актосъставителя, копие на Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията относно компетентността на административнонаказващия орган, копие на Заповед № 589/31.01.2020 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ относно заемащата от административнонаказващия орган длъжност.

С оглед характера на настоящото съдебно производство, от гл. т. естество на констатираните нарушения и начин на установяването им, съдът намира, съдът с оглед събраните гласни доказателства чрез показанията на разпитаните свидетели, обсъдени и във връзка с приобщените писмени материали, установяват в нужната степен убедително и еднопосочно именно гореизложената фактическа обстановка. В рамките на доказателствената съвкупност, според съда, не се очертават противоречия, притежаващи белезите на съществени, т. е. такива, които да засягат фактите с правно значение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът приема, че е спазена процедурата по съставяне на акт за установяване на административно нарушение № Серия А-2020, бл. № 286104 и Наказателно постановление № 42-0001672 05.07.2021 г. от директора на РД „АА“ – София, същите са издадени от надлежен орган и в рамките на

неговите правомощия, видно от Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта. Актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление съдържат достатъчно обстоятелства, характеризиращи извършените нарушения в пълен обем, както и са надлежно връчени на нарушителя.

В хода на съдебното следствие св. Ч. дава показания, че не били заплащали нито в брой, нито през съответното приложение сума за извършен превоз, също така, че автомобилът не е бил с касов апарат или в жълт цвят, в които обикновено са автомобилите извършващи таксиметрови услуги.

Жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок за обжалване, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е **основателна**.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, в съдебното производство констатациите в АУАН нямат доказателствена сила. Това е и позицията категорично застъпена от Пленума на ВС в Постановление № 10/1973 г. В случая съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административно нарушение. С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, се установява, че жалбоподателят не е осъществил виновно състава на нарушения по чл. 24, ал. 1 от ЗАвПР. В преценката си административно наказващия орган дали да се издаде НП, следва да се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение. В съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. Тази позиция категорично е застъпена и в Постановление № 10/1973 г. от Пленума на ВС. В този смисъл съдът е длъжен съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съдът приема, че анализа на представените от АНО материали съдържащи се в административно наказателната преписка предмет на настоящето дело и събраните по делото гласни доказателства, не се установява безспорно фактическата обстановка изложена в АУАН и издаденото наказателно постановление. Такива доказателства не са представени и в съдебно заседание. Свидетелските показания на свид. Б. Н. и на свид. М. Ч. също не допринасят за изясняване на фактическата обстановка. С оглед така събрани по делото доказателства, съдът намира, че твърдението, че е бил извършен таксиметри превоз на пътници, не се доказва в хода на съдебното производство. С оглед събраните по делото гласни и писмени доказателства, съдът счита, че не е налице пълно и категорично доказване на твърдените нарушения. Поради това следва извода, че НП е незаконосъобразно, доколкото не бе доказан фактът на извършеното административно нарушение по чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр. Съдът намира, че не се

доказа осъществяването на процесното нарушение, техния автор и наличието на вина. Както в административно наказателната преписка, така и в съдебното производство не са събрани доказателства в подкрепа на направения извод от АНО за извършване на таксиметри превоз на пътници от страна на жалбоподателя. След като не е осъществен таксиметри превоз, то липсват предпоставките и за твърдяното нарушение, доколкото в случая не е доказано, че жалбоподателят В. М. да е действал като водач на лек таксиметров автомобил.

На следващо място и от самото съдържание на процесния АУАН, а и НП не установява, жалбоподателят М. да е извършвал превоз на пътници. В този смисъл от фактическа страна не е налице нарушение на материалната норма и съответно не е осъществен състава на нарушението по чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр. Към материалите по АНО няма никакви доказателства относно това, че към момента на извършване на проверката жалбоподателя е извършвал превоз на пътници, още повече срещу заплащане. По този начин остава недоказано и осъществяването от обективна страна на състава и нарушение на разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр, която регламентира кои лица им право да извършват таксиметров превоз на пътници.

Предвид горното, процесното НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото, предвид направеното от страна на жалбоподателя искане, както и разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, в полза на жалбоподателя В. Н., следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 500 лв., представляващи адвокатски хонорар на адв. П.Й. от АК – Плевен, редовно упълномощен, съобразно пълномощно/договор от 01.08.2021 г., което не е прекомерно, съгласно чл. 7 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София следва да бъде осъдена да заплати същите на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 42-0001672 от 05.07.2021 г., издадено от Ч.А.К. - Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) - София, с което на В. Н. М. основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закон за автомобилните превози (ЗАвПр) е наложено административно наказание „Глоба“, в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАвПр и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1

от ЗавПр е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗавПр.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ гр. София да заплати на В. Н. М., ЕГН ***** сумата в размер на 500 /петстотин/ лв., представляващи направените от същия в настоящото производство разноси за адвокатско възнаграждение

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____